ÖZGÜR AĞIŞ

Ömer CELEP

İlçemize Niksar'dan gelmiştir. Onun gençlik dönemlerini hatırlıyorum. Cami önünde üzüm satıyordu. Köylerden aldığı iki sandık üzümü caminin önüne getirir bir ekmek yarım kilo üzüm yanılmıyorsam 150 kuruştu. Ama onu da herkes alamıyordu, seçkin kişiler alır yerdi. O zamanlar biz Taşova'ya geldiğimizde burada yemek yemez akşama kadar gezer ve karnımızı akşam eve gittiğimizde doyururduk.

Özgür Ağış sonraları sebze fidesi satmaya başladı. Hatırlıyorum, pazarda en fazla fideyi o satardı. Bilahare simit, çekirdek satmaya başladı ve daha sonra da Tekel Bayiliği yaptı. Bu bayilik belki de Özgür Ağış'ın ciddi manada esnaflığa attığı ilk adımdı. Bu işi uzun süre götürdü sayılmaz. Hemen bakkal açtı ve kısa süre sonra da markete çevirdi ve Taşovalıları marketle tanıştırdı.

Özgür ağabeyin asıl tırmanışı yani asıl başarısı bundan sonra gözükmeye başladı. Market önceleri gıda reyonu iken et reyonunu da ekledi. Buradan mobilya sektörüne yönelerek genişletti işini. Daha sonra bu sektörü genişletti derken başarılı bir şekilde işlerini yürütüyor şimdi. Maşallah çocukları arasında da güzel bir dayanışma mevcut, şimdilik iyi gidiyor. İnşallah daha iyi olur.

Benim söylemek istediğim veya onu bu sütuna almamdaki gaye Özgür Ağış'ın ekonomik gücü değil. Elde ettiği o gücü çeşitli vesilelerle toplumla paylaşıyor olmasıdır. Taşova'mızdan Trabzon'a veya yurdun herhangi bir yerine mal satılması bizim için elbette gurur verici bir olaydır. Keşke bütün zenginlerimiz Özgür Abi gibi elde ettiklerini paylaşsalar, yani yeni iş yerleri açarak, açılmışları genişleterek insanlarımıza yeni istihdam alanları oluştursalar.

Özgür Ağış'ın bu erdemi belki de çocukluğunda duyduğu özlemden kaynaklanıyordur. Öyle ya insanlar neye özlem duyarlarsa ellerine imkân geçince en çok onunla meşgul olur. Belli ki yokluk yıllarında hep fabrikalar hayal etmiş üretme hayal etmiş, üretirken paylaşmayı düşlemiş, paylaşmanın hazzını yaşamak istemiş. Niyeti iyi imiş İyi niyet azimle birleşince bakınız insanlar nerelere gelebiliyorlar.

Bir şeyler elde etmenin ya da bir şeyleri elde tutmanın mutlaka bedeli vardır. Bilinmelidir ki dünyada bedelsiz hiçbir şey yoktur. Özgür Abi de sanırım bu bedeli ödemiştir.

Ziraatla uğraşan bir insana "buğday ek ve biç" demek son derece kolay ve külfetsizdir. Ama buğdayı ekmenin bedelini bir çiftçiye sorun. Ekilen bir buğdayın biçme bedelinin ne olduğunu yine bu işi yapana sorun. Buğdayı ekebilme ve biçebilmek için ne zahmetler çektiğini en iyi bu işi yapan bilir.

Şimdi soralım bakalım Özgür Abi 'ye, bu gün elde ettiklerine sahip olabilmek için ne bedeller ödedi?

Hiçbir şaibeye bulaşmadan bütün insanlara aynı yakınlık ve aynı uzaklıkta kalarak bir şeylere sahip olmak ne güzel, ne güzel!

Yolunuz ve alnınız açık olsun efendim kolay gelsin bereketli olsun Özgür Abi!